

'Carpets' | 'Χαλιά'  
cooperation with Maya Tsoclis

Loulaki Gallery, Hydra, Greece 1992  
Gloria Gallery, Nicosia, Cyprus 1991  
Galerie K7, Thessaloniki, Greece 1991  
Villa Eolos, Mykonos, Greece 1991  
Galerie Titanium, Athens, Greece 1990



**ELLE, 12/1991 ΑΘΗΝΑ**  
γράφει η Κατερίνα Χρυσικοπούλου Δημοσιογράφος

**'ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ - ΜΑΓΙΑ ΤΣΟΚΛΗ - Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗ ΜΟΔΑ - ΕΚΕΙΝΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙ ΠΟΛΕΙΣ, ΔΡΟΜΟΥΣ, ΧΑΛΙΑ, ΕΚΕΙΝΗ ΚΑΝΕΙ ΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ...ΡΟΥΧΑ ΓΙΟΡΤΙΝΑ. ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΜΟΔΑΣ'**  
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Προτιμά κουβέντες για "καρμπιρατέρ", παρά συζητήσεις περί τέχνης. Πηγαίνει σε μπαρ και χορεύει. Του αρέσει το κρασί, το φαγητό, το φλερτ, ο έρωτας. "Πάρα πολύ μου αρέσει ο έρωτας. Και το καλοκαίρι και ο χειμώνας μου αρέσουν. Την ζωγραφική την αγαπώ. Είναι ξέρεις 'μαστούρα'. Μπροστά στο μουσαμά οι ώρες περνούν χωρίς να το καταλαβαίνω. Χωρίς να με ενδιαφέρει αν θα λερωθώ ή αν τα μαλλιά μου είναι αχτένιστα. Παρ' όλα αυτά, νιώθω φοβερή ευθύνη να λέγομαι 'ζωγράφος'. Τρέμω. Συχνά αισθάνομαι ντροπή, γίναμε πολλοί τελευταία. Ας πούμε λοιπόν πως...βάφω κάποιες επιφάνειες και ας το πάρει ο καθένας όπως θέλει".

Τριάντα τέσσερις τέτοιες επιφάνειες εκθέτει μέχρι τις 6 Ιανουαρίου στην Galerie Titanium, ο τριαντατετράχρονος ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ. Ονόμασε τα έργα του "χαλιά", γιατί χαλιά του θύμισαν.

Μικρόκοσμοι της προηγούμενης δουλειάς του, τα "ρούχα" που μεγεθύνθηκαν. Μαζί τους μπορείτε να θαυμάσετε δέκα κοστούμια - φορέματα κατασκευασμένα από την Τσόκλη, σε μεταξωτό ύφασμα.

Σαν υφή και σαν πραγματικότητα. Και τώρα χαιρέται που όπως λέει, τα έργα του δεν θα μείνουν κρεμασμένα σ' ένα τοίχο με ένα σποτ από πάνω και έναν καναπέ από κάτω, αλλά θα φορεθούν από μια γυναίκα, που μπορεί να της συμβούν τα πάντα. Μέχρι και να της τα σκίσουν. Θα το ευχόταν μάλιστα! Έμαθε τη ζωγραφική στην ΑΣΚΤ κοντά στο Γ. Μαυροϊδη, αλλά και στη Βενετία και στη Βαρκελώνη. Εκεί ανακάλυψε μια άλλη ζωγραφική.

"Ταράχτηκα" λέει. Στη Μαγιόρκα εγκατέλειψε τον εξπρεσιονισμό και ζωγράφισε τσάντες. Χάρτινες σακούλες καταστημάτων. Είχε πλέον απελευθερωθεί. "Ήταν μια ελεύθερη και αυθόρμητη δουλειά. Όπως στα παιδικά μου χρόνια. Τότε που ζωγράφιζα χωρίς να φοβάμαι τίποτα. Γιατί δεν υπήρχε απόρριψη. Μόνο μπράβο υπήρχε".

Και από τότε ζωγραφίζει. Τις πόλεις που ζει, τους δρόμους που περπατάει, τα ρούχα που φοράει, τα χαλιά που πατάει.

"Είναι όπως όταν διατάξεις να πεις το σ' αγαπώ και το λες με λουλούδια ή μ' ένα χάδι. Ε, εγώ το λέω σήμερα με τα "χαλάκια" μου. Πειράζει που είναι και συλλεκτικά κομμάτια; "